

Sygn. akt II CSK 184/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko B. K. K. i A. T.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się do naruszenia przez Sąd drugiej instancji przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania tj. art. 898 § 1 k.c. oraz art. 368 § 1 pkt 2, 378 § 1 i 382 k.p.c. i twierdzi, że Sąd odwoławczy nie dokonał ponownej oceny materiału dowodowego, bezkrytycznie przyjął stan faktyczny ustalony przez Sąd pierwszej instancji za własny, czego skutkiem było wadliwe przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki rażącej niewdzięczności obdarowanych. Wywody zawarte we wniosku prezentują subiektywną ocenę materiału dowodowego i własną wersję stanu faktycznego, co wobec związania Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 *in fine*) pozostawia je poza kontrolą kasacyjną. Zważywszy na motywy Sądu Apelacyjnego, wbrew twierdzeniom skarżącej szczegółowo odnoszące się do zarzutów podniesionych w apelacji i wyjaśniające przyczyny zaaprobowania ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy oraz na treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, brak podstaw do przyjęcia, że

skarżąca skutecznie wykazała kwalifikowane, niewątpliwe i widoczne *prima facie* naruszenie przepisów prawa stanowiących podstawę skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek pozwanych o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.